

אופנועים

גלגלים בשדה

בערב ערכת התחרות השלישית על גביע שועלי שמשון התכנסו המשתתפים לקבלת ההוראות האחרונות, להגדיל את סדר מקרי מותיהם בתחרות. 14 הבחורים קיבלו את כל ההודעות ברצינות הדרושה. רק פרט אחד נראה להם מצחיק: ההודעה כי מכשול מס' 12 יהיה מוצף מים. הם היו בטוחים כי כל המסלולים יהיו מוצפים.

אכן, לפי מזג האוויר אותו ערב היו כל הסיכויים שבסחונם יתאמת. משך שבוע שלם ירדו גשמים באזור החוף, בהרים היה כפור רציני. אחד המשתתפים, שבא על אופנועו מחיפה, אף ספג כמות לא מבוטלת של גשם. זאת רק מיפרעה על-השבון מדרג ינחמוהו חבריו.

אולם משעלתי השמש ביום המחרת לא נראה אף ענן אחד בשמים. מזג האוויר היה אידיאלי ליום ספורט בשדה. בשעה 12 נגמרו כל עבודות ההכנה של המסלול, כעבור חצי שעה יצאו המשתתפים, כהדרת האהר או למסלול, שלמה בסברודה, לבדוק את המכשולים. מאחר שהיה אסור להם לעבור את המכשולים באופנוע לפני התחרות, הם עכבו ליד כל מיכשול לבדוק אותו בדיקה יסודית.

ארבעה עברו בסדר. בשעה 14.00 בדיקת הוריד שלמה אדיר את גדלו המשריץ, נתן את האות לאופנוען מס' 1 לזנק. היתה זו מסורת נאה שנשמרה בקפדנות מן האחרות הראשונה — בשניה המדייקת שנקבעה בתוכנית התחיל המרוץ.

הקהל עמד על שדה רחב, לנגדו ניצבה גבעה מוארכת, אשר על צלעותיה נראו קווי הסימון הלבנים של המיכשולים. לקהל נידחו לחזות בכל שלבי התחרות מבלי שיוזקק לרוץ ממקום למקום. ליד כל מיכשול עמד שופט, רשם כל שגיאה של הרוכב, חיבב אותו במספר הנקודות המתאים.

בין השופטים היו כמה אנשי שגירוריות זרות, בעלי נסיון בספורט האופנועים. דיפ לומטים אחרים שבאו במכוניותיהם לשדה, עמדו בין הקהל, שהיה מורכב בעיקרו מנוער ואשר מספרו עלה על אלפיים איש. לפי תקנות התחרות חויבו הרוכבים בנקודות, בכל מכשול, במקרה שיותר מרוב כב אחד היו משגיגים אותו מספר נקודות, היה עליהם לתחר שנית, הפעם גם בחישוב הניקודת. יתרון את המסלול. אכן, עברו ארבעה מתחרים: זלמן רוט, אוני מורח, משה מיסאילוב, יהודה ענן, את כל 12 המכשולים מבלי להפסיד אף נקודה אחת.

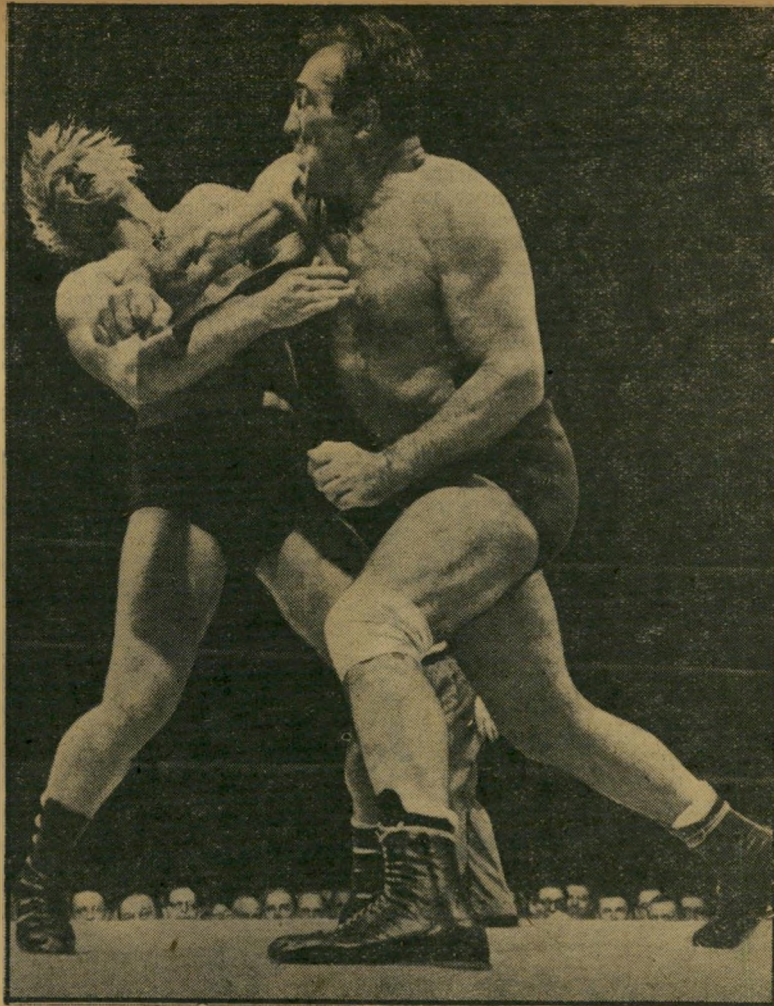
לדוגמא, לא לדוגמא. היוניק השני ערך על פי חישוב של זמן. בנקודות היו נוק עמד שופט עם סטופר, ליד המכשול האחרון עמד שופט שני, אף הוא עם סטופר. ליד המכשולים נשארו השופטים הקדומים.

אדוף יהודה ענן

בטיבוב שני, גביע.

אחד אחד יצאו ארבעת המתחרים, אולם הם פעם לא השתוו בין מכשול למכשול. לפני מתחילת הראשון היה סיבוב זה מלא מתחילת.

מכתמימות מכווימת בתחרות היאבקות חופשית

בחלל האויר, 120 ק"ג בשב.

היאבקות

ספורט גבוים

האמריקאים, מטבעם, הם חובבי כל דבר אשר מצויים בו מהירות, כח והרבה דם. הסבה לכך אולי נעוצה בעובדה שחיייו היומיים של האמריקאי מלווים אותן שלוש התופעות. הכדורגל, למשל, אינו דומה למשחק הקלאסי אשר רגילים לראותו בארץ. בארצות הברית מורכב המשחק מתערובת של רוגבי וכדורגל אנגלי, דורש תכונות גופניות מעולות וידעיה בקיאה באינציקלופדיה שלמה של תכסיסים.

האגרוף הפך לרצח בן 15 סבובים, המסתיימים, לעתים, כמות של אחד המתאגפים. גם הכדורסל פסע פסיעה גדולה לעבר להטי קרקס מלהיבים.

ההתענינות הגדולה מוסבת על הספורט המקצועי וכמעט כל ספורטאי חובב מצטיין מעדיף, במקום או במאוחר, להשתכר מן יכולתו הגופנית.

אחד הענפים הפופולריים ביותר בארצות הברית הוא היאבקות. ענף זה אמנם נושא אותו שם אשר רגילים לצינו בארץ כהיאבקות בסגנון רומי או קלאסי, אולם אלה אינם מושכים יותר מאשר כמה מאות צופים אף באלופות הלאומיות. לעומת זאת נוהרים כ-15 מיליון אמריקאים בשנה לחזות בהיאבקות החפשית ומשולשים סכום ענק של 20 מיליון דולר אל כיסיהם המארגנים. מתאבקים בעלי משקל של 120 קילו ויותר, בעלי שרירי ברזל, עולים מדי ערב וערב על זירות הארץ למות הסגורים, מפגינים את כוחם ותכסיסיהם. למרות שקשה להשתחרר מהרושם שהציגות אלה הן ברובן מבויימות, הרי לקהל ניתן ערב מלא חיות כאשר גוש בשר בן 150 קילו מועף אל החלל ויורד ברעש גדול על המזרון הרך.

הפרסומת הנערכת לענף מכניס זה היא כבירה. כל מתאבק מוצג כסמל הכוח וחיינו מובאים בצורת ספורי הרפתקאות מרתקים שקרו לו בארצות העולם. איש לא מטריח עצמו לחקור על עברו של המתאבק ששינה את שמו רק לפני חדשים ספורים, ומימיו לא חצה את גבול מדינות הפרסומת טוענת גם שתחרות היאבקות היא ספורט השרירים, הכח והמוח, וחסר שפיכת דמים. אך טענה זו מנוכחת. המכות העזות (וללא כפפות) הן ניסוחות על פרצופי היריב ושברך כלל על-לוח להמית בן אדם, אינן אפילו שורטות את הפנים (ראה תמונה), הוכחה בולטת לביומן של התחרויות.

תוצאות התחרות

1. יהודה ענן, תל-אביב
2. זלמן רוט, תל-אביב
3. משה מיסאילוב, תל-אביב
4. אוני מורח, תל-אביב
5. תדי שוארצמן, חיפה
6. נקודות
7. יוסף ענני, תל-אביב — 12
8. יעקב יחזקאל, תל-אביב — 16
9. מרדכי קריצמן, חיפה — 27
10. ברוך פוקס, חיפה — 30
11. תיים פלד, תל-אביב — 32
12. שלום בן משה, תל-אביב — 38
13. רפאל חסידוב, תל-אביב — 40
14. שמואל רוזנפלד, תל-אביב — 48

אלפרד ליטל, לונדוני בעל קומה העובד כמנהל ראשי בחברת התעופה הבריטית בלוד, ואשר היה אחראי על אחת מחוליות השיפוט בתחרות, היה מלא התפעלות. "רכיב בה קלאסית", הגדיר את רכיבתו של ענן. "כל התחרות היא לדוגמא, גם בממדים אנגליים."

מה שלא היה לדוגמא היו הרגעים הראשונים של התחרות. כאשר התכוננו צלמי העיתונות והקולנוע להנציח את הרגע הגדול בו יקבל המנצח את הגביע ונשיקה ממרים ירון, החל הקהל להדחק אל שולחן השופטים. כל מאמצי המארגנים לא הצלחו — עד אשר נקטו באמצעי בדוק: יצירת מעגל פלדה של אופנועים לקירור התלהבות הקהל.

בכרוז הוצב שולחן השיפוט, המתחרים קיבלו את פרטיהם, ענן את נשיכותיו וגביעו, הצלמים את תצלומיהם. אם גם בשנה הבאה יזכה המנצח בגביע, ישאר אצלו ביצמיות. בגלל סיבות טכניות תפורסמה תמונת המרוץ רק בגיליון הבא של "העולם הזה".

נשק אישי

בכנוס קק"ל בלונדון הופתע שגריר ישראל אליהו אילת מהמנצח ריפורמיסטית אחרונה: כיפת-ראש עשויה נייר שחור, ה מוגשת יחד עם האוכל. שימושה: אחר ה אוכל, לברכת המזון.

סיכום הפרופסור הכושי למדעי המדינה שהתפרסם כמתוך אר"ם ישראל, ראלף באנקי: "אין לפחד מפני כלי הנשק הח"דישים. יש לפחד מפני האדם הלוהץ על הוק כלי הנשק!"

למרות ריבם הממושך של עורכי זבר לילדים שמשון מדצבר ונחום (הדוד נחום) גוטמן, שכתוצאה ממנו התפטר ה צייר גוטמן, המשכו תמונות השניים לקשט את חלון הראווה של צלם אמנות תל-אביבי ירוש, כשתמונת האתר מחייכת אל תמונת השני, המוצגת לידה.

למטע הסברה לטובת המגבית היהודית ה מאותדת יצא דובר משרד החוץ ראלפ דפני. במקומו הוצג בפני העיתונאים דובר חדש: משה לשם.

בשיחה על ההוי האמריקני בה דובר על האוטומטים המרובים בארצות הברית, אמרה שחקנית הבימה הנה רובינה: "כדי ש יהיה כסף להשתמש באוטומטים צריך אדם עצמו להיות אוטומט."

קאריירה מהירה עשה הפרופסור הצעיר (43) של האוניברסיטה בנימין מזר. שנה לאחר שנמנה רקטור האוניברסיטה, אישר חבר הנאמנים מינויו כנשיא האוניברסיטה. פרופסור אחר, בנימין אקצין, המרצה לתורת המדינה, לא יהיה בשנה הבאה עם תלמידיו, יעבור למכללת מיצ'יגן בארצות הברית.

לביקור ייודתי בארץ הגיע ראש ממשלת בלגיה לשעבר, קאמיל הויסמאנס. סיבת הביקור: גוסף לפעולתו המדינית, עוסק הויסמאנס גם במסחר יהלומים.

ביום הופעתה הפיליטית של גלדרון מאירסון בעצרת האר"ם, נתן בנה מנחם, הופעה מוסיקלית ברסטל לצילו באלם קרנני.

למחודדים בעם

סיפר אחד מאנשי התיאטרון בארץ, שגוא צנוורה משכע, ליושב-ראש המועצה לבקורת סרטים ומחזות יעקב אברזן, איך בוטלה הצנוורה הצרפתית על מחזות. בשנת 1906 כתב המחזאי הצרפתי ברייה דראמה רצינית על מחלת העגבת. הצנוור הצרפתי אסר את המחזה. דבר שעורר רעש גדול. אחד הצירים בפרלמנט הציע או לבטל את משכורת הצנוור. ההצעה נתקבלה ברוב גדול והצנוור סולק על-ידי כר. התחייק אברזן, השיב: "מתנו איאשר להפטר כך. חברי המועצה אינם מקבלים משכורת, עובדים מן תוך התנדבות."

כשיצא דוד בניגוריון, ואתו חברי ה ממשלה, לפתיחת כביש סדום, ביקש את שר הפנים ישראל רוקח לענות בקוממו על שאלתו בכנסת שהוגשה על-ידי ח"כ מפ"ם אהרן ציולינג: מדוע הופיעה בספר מסוים תמונה של ב. גיי. בניגוריון ואין בו תמונה של הפלמ"ח. תשובתו של רוקח: אין תמונה של ב. גיי. ציולינג התעקש, ירד לספריית הכנסת, בדק שוב את הספר, נוכח לדעת שרוקח צדק: התמונה מראה קבלת פנים בניגוריון, אך בלי ב. גיי. כששאל מדוע עונה רוקח עבר שר אחר, ענה שר הפנים: "יום אחד הייתי ראש הממשלה."

שרות מצוין

שני קציני משטרה ששירתו בזמן המנדט קיבלו עבור שרותם נתינות בריטית ועזבו את המשטרה. שלמה רוזנשטיין, שעבר לשרת כחוקר פרטי עומד, לפי השמועה, לצאת לשרות במלאיה. הקצין השני, קלמן כהן, עובד בממשלת קפריסין.

כשהודיע מיכאל בר, המפקח על התעבורה בדרכים, למורה ותיק, שהוא עומד ל כנס את משמרות הבטחון של ילדי בתי הספר, ענה המורה: "הלואי שיהיה לי כך בטחון בתשלום משכרתי בראשון לחודש." שכר סופרים גבוה קיבל משרור לבנוני שכתב שיר תהילה למלך עבר אל-עזיז אל-סעוד. הפרס: 3000 ל"ש. מרוב צניעות אסר אל-סעוד את פירסום השירים, ציחה לגנום.

סופר אחר, גדול עשירי העולם, אהא האן, פירסם את ספר זכרונותיו, סיכס ש ארבעת נשותיו עלו לו פי שלוש ממשקל גופו בובה.

בשלוש נשים עמד לזכות שחקן הקולנוע קלארק גיבל העושה סרט בקניה. אחד מראשי השבטים שגיבל מצא חן ב עיניו הציע לו אותן כמתנה.